

Abstrakt

Česky

Práce se zabývá nově výslovně zakotveným principem ochrany dobré víry v českém soukromém právu, konkrétně v jejím objektivním smyslu (principem poctivosti). K principu přistupuje s ohledem na absenci jeho výslovného zakotvení v českém právním řádu před přijetím o. z. jako k neznámému a z tohoto hlediska jej zkoumá nejprve v jiných státech EU, zejména v Německu, Velké Británii a Francii. Dále zkoumá vývoj zakotvení tohoto principu zejména v evropských harmonizačních tendencích PECL, DCFR a CESL a pro úplnost též v jiných unifikačních dokumentech jako je Vídeňská úmluva o mezinárodní koupi zboží nebo Principy UNIDROIT. Na základě poznatků z těchto dokumentů dále přistupuje ke zkoumání principu poctivosti v českém právním řádu, a to na základě analýzy dosavadní judikatury, právní úpravy obsažené v obč. zák. a konečně zkoumá současnou úpravu v o. z. Ke zkoumání přistupuje z různých hledisek, jako je vztah morálky a poctivosti, vztah smluvní svobody a smluvní spravedlnosti, otázka soudcovského dotváření práva.